

Sygn. akt V CZ 128/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Anna Kozłowska (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Z. K.

przeciwko R. N.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 5 marca 2015 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Okręgowego w J.

z dnia 24 października 2014 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w J. postanowieniem z dnia 24 października 2014 r. odrzucił skargę R. N. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku tego Sądu z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt ... 758/13 ponieważ pełnomocnik skarżącego, mimo prawidłowego doręczenia wezwania, nie usunął w ustawowym terminie braku formalnego skargi, to jest nie dołączył pełnomocnictwa procesowego upoważniającego go do zastępowania R. N. w postępowaniu o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku.

W zażaleniu na to postanowienie, zawierającym wniosek o jego zmianę przez zwrócenie skargi wnoszącemu, pełnomocnik skarżącego przyznał, że dokument pełnomocnictwa złożył z uchybieniem terminu, wyraził jednak pogląd, że doszło do naruszenia art. 424⁶ § 3 k.p.c. ponieważ do usunięcia stwierdzonego braku nie została wezwana strona i zakwestionował prawidłowość odrzucenia skargi na podstawie prawnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko-radcowski, obejmujący również postępowanie o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (art. 87¹ § 1 k.p.c.), co oznacza, że w postępowaniu przed tym Sądem w zakresie wynikającym z powołanego przepisu, strona pozbawiona jest zdolności postulacyjnej. Prawidłowo zatem do pełnomocnika a nie strony osobiście zostało skierowane wezwanie do usunięcia braku formalnego skargi, sporządzonej i podpisanej przez tego pełnomocnika, do złożenia dokumentu pełnomocnictwa.

Zaniechanie obowiązku dołączenia do skargi pełnomocnictwa (art. 89 § 1 k.p.c. i art. 126 § 3 k.p.c. w związku z art. 424⁵ § 2 k.p.c.) polega, wbrew twierdzeniom skarżącego, rygorowi z art. 424⁶ § 2 i 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2005 r., V CZ 61/05 oraz z dnia 20 lipca 2007 r., V CNP 102/07 – nie publ.). Wobec tego, że w zażaleniu nie kwestionuje się, iż brak formalny skargi został usunięty z uchybieniem określonego terminu,

odrzućenie skargi przez Sąd Okręgowy nie mogło być, w świetle art. 424⁶ § 3 k.p.c. uznane za nieprawidłowe.

Z tych też przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).